

עין משפט
גר מצוה

דבינו חננאל

[illegible]

תום' ישנים

2011

אלא מעתה ור שסידר את ה

והמחזה בחמאת העוף. משום
כלל דמיון לאהרים שאין
על קבלה כדלי אלל אווח בראש
ובנוף ויחזה שכול שאין למחזה אלל
דמיה להכי נקטם בלפי נפשה:
והמקטיר בעזרת העוף.
מיונה על אלהי אלל

וריקת דם בין לפניו בין אפי' ושלשה לוגין יין תנאי שזר חייב עליהן מיר ושבע הזאות שבפנים על גבי המזבח בין פסול (6) למה כ כראמון אלא למה כ אמר רבי יוחנן כדי שנאמר יאשר ירדנו ויהלל בשמינו כהן

מלאי

לפרוכס (ב) דעבורה תמה. כגון
תמינת קטורת על האש: ולא שיש
אחרים עבודה. הולכת קר ומחמה
שש אחריה חשינה והקטרה: ועבדה
דר ערבי. לענין עבודה תמה
שהיו מוסף לענין ראשון אבל
עבודה תמהה לא מייסד אלא אמנית
לפרוכס דלקמיה דלא כתיב ביה ויזי:
עבודה שילוק ככול. והנה עבודה
תמה כגון דישון ארבע הפנימי
והמנורה ללוי מהו: מכיס לפרוכס
הוא ליה למיכס. ומכיס ולמנית
לפרוכס לעולם היכל כתיב קדשי
הקדשים ופסוק על עבודה שילוק:

ומוחרין וקובעין אותם בה והרי עבודה
תמה: **הנחת לויאלה**. הנחת קיסמים
דקיס אם הוצרך להניח על המזבח
נחתם כן המערכות כגון שקרצה
מערכה לנלות מעשרתם על המזבחות:
ובכלי שרת. שיהא לנזם נגדי כהונה
ארככה אם כהן הדיוט הוא ואם כהן
גדול הוא שמונה ששיר נאמר כאן
הכהנים וכל מקום שנאמר בני אהרן
הכהנים ככההם משמע כנגדי
הכהנים: **שמידר המעשרה**. עמי:
איכה כפרה סיפור שני גזירין.

דלפסין לכו לקמן ודף כ"ז: מקרא':
איכא סידור אברים. דממדי במיה
 וכל מן מעבדות הסידור הוא:
בסא פליגי. וזכר יוחנן רבי
 יוחנן סבר סידור שני גזירין עבודה
 תמה היא סידור מערכת עש
 תמה וגומלת היא אה וסידור
 האברים תחילת סידור אה וסידור
 ורז סבר לאו עבודה תמה דס
 סידור אחד הוא: **וריקס דס**.
 המנחם בחוק: **צין לפניס**. האה
 שעל הפסוקת: **צין לפניס** ועפיש:
 שזל צין הכדים ליום הכפורים:

במקום העוף. כמובן הזאת והוא ומלך את ראשו והקטיר המזבחה וממנה דמו על קיר המזבח ושיהיה פחות שננסים רביעית ההין לכנס. ואילו תרומת הדשן יסידה דאם עלו לא ירדו משום היות חשיבה הקטרה: **בדאמרן.** לאספקין לפיים ארבעה פעמים ביום דמקן במתניתין יפסדו וזו המון עם רב כמה פעמים שהוא כבוד למלך שנאמר בנית ידיו חול או בגדי קדש: **בבגדי חול.** והיונה לעבודה פושט ויושב י. עבודה בבגדי חול אותן שזכו לפיים: **לחונים.** שמשין: **באופס** שלל

עולה מחליה לכל הנחת האליה אינא אש גדול לכל חומה לה' יוסף כיון הדלקה לא עמוד
דמחי (נמדרר ח) דבר אל אהרן ואל בניו כעלמך את הנרות וי': והמזה במשחא העין
הממנה במשחא העין אלא דפליגי נה אמוראי בפרק שני דמעייל (דף ח:) אש משכב נה
האמת ויבא ויביה:

מסורת הש"ס

100

תורה אור השלם

1. ואתה ונכדך אתה
תשמורו את כהנתכם
לכל דבר המזבח
ועלמית לפרכת ועבדתה
ועבדת מוקנה את את
כהנתכם והיו הקרב
ויקחו: כמסד יח
2. ונתנו בני אהרן הכהן
אש על המזבח ויערבו
עצמם על הקאש:
ויקרא א
3. אשר יחיו נמותי סוף
בבית אלזים מן
הרגש: חלים נה עו

הנהגות הב"ח

(א) נט' בין דבר פסול
ארבע פייסות היו שם
וכו': למה מפייסין:
(ב) רש"י ד"ה אי הכי כו'
מביא לפרוכת הוא
דעבודה פתה:

מוסף דש"י

להרגיש כל העזרה.
להרבות הרגש מהלך
פסיכיות וקול תחלת
עבודות בעזרה (לעמוד לדג).

תוס' ישנים (המשך)

[illegible]

אין עבודת אה"כ ומ"מ
סידור לוח הפנים עובדת
סידור השלחן היה ועובדת
סידור השלחן לא נמרה
עד שיקרר הכו"סין ולא
דמי למקטיר כו"ס שחייב
מיתה של ז'ה הקטר חשוב
כפני עמי הו"ל: הערת
אלותא עובדה היא ומ"מ
לא מתייב לזכ"א כהנה
סידור שני נתיב: הדלקה
אין עובדת אה"כ ומ"מ

היה אחי קרובי
הוא איתי כתיב זה כן
הכי נמי הוי חזי למיתר
וי: תנא סויתס דלוי ו'